

Men inden valget havde man et flertal, som man ikke ville benytte, oven i købet med De Radikale som en regeringspartner, man ikke engang kunne banke på plads, hvis jeg må bruge det ord. Det er, som jeg sagde før, pinligt for en regering, hvis den virkelig havde ønsket det. Eller også kunne man bruge Dansk Folkeparti-modellen med at sige: Jamen vi har da et alternativt flertal med Enhedslisten og med Socialistisk Folkeparti. Hvis Venstre og De Konservative ikke vil køre med på vognen, så kan de da bare lade være, så laver vi det da sammen med de andre. Det var Dansk Folkeparti-modellen.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at der ikke var kommet en eneste ekstra krone i skat, hvis ikke Dansk Folkeparti havde været med til at trække Venstre, De Konservative og regeringen til forhandlingsbordet. Det må man tage hensyn til, og jeg synes, man skal acceptere, at sådan er det. Undskyld, at jeg bliver lidt ophidset, men sådan er det jo altså.

Til hr. Albrechtsen: Jamen det er altså ligegyldigt, om aftalen var skrevet på guldrandet papir og besat med diamanter, den havde aldrig været tilfredsstillende for hr. Albrechtsen og hans parti, fordi de vil nationalisere. Det er sådan set det eneste svar, jeg kan give hr. Albrechtsen. Ligeegyldigt, hvad der bliver sagt, så er der en fundamental forskel, ligegyldigt, hvad der var kommet her, og det gælder også andre partier, så skulle man have en knage at hænge sin valgkamp op på, og det er det, der sker i øjeblikket.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Ole Stavad for tredje og sidste gang og så fru Anne Grete Holmsgaard, der tror, hun kan melde sig blot ved at rejse sig, men der skal en pote i vejret.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil prøve at være meget forsigtig med ikke at ophidse fru Aase D. Madsen, det synes jeg ikke er godt lige her op til jul.

Fru Aase D. Madsen svarede jo ikke på mit spørgsmål, for det, der jo er problemstillingen, er, at vi partier, der holdt sammen op til forespørgslen tidligere på året om det, vi var enige om, nemlig at vi var indstillet på, at hvis ikke der kom et tilfredsstillende forhandlingsresultat, ville vi benytte muligheden for at ændre skatterne fra 2004, kunne jo have hentet et resultat hjem uden at skulle acceptere en kompensationsaftale, der binder befolkningen frem til 2042.

Så også lige den bemærkning til fru Aase D. Madsen, at det flertal, fru Aase D. Madsen kan finde i det tidligere Folketing, kan jeg ikke tælle mig frem til, for Dansk Folkeparti var lodret imod, Venstre var lodret imod, De Konservative var lodret imod. Derfor kan man sige, at hvis Dansk Folkeparti havde opført sig lige så ansvarligt i opposition som den nuværende opposition, så kan vi sige, at så havde vi haft nogle muligheder, som fru Aase D. Madsen desværre forhindrer os i at have.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt spørge fru Aase D. Madsen, om hun ikke har fortrudt, at hun først sammen med os andre lægger et virkelig godt pres på regeringen, for at vi kan få flere værdier ud af den olie og gas, vi faktisk selv ejer, og derefter med sine egne ord i avisen dengang den 30. september erkendte, at det var nok en kvajer at gå ud og undergrave det pres på et tidspunkt, hvor man havde en mulighed for første gang i mange år for at få ændret lovgivningen om Nordsøen. Vi havde et flertal for det, og vi kunne dermed have sikret, at vi var kommet i en situation, hvor vi rent faktisk havde sikkerhed for, at vi fik en større del af værdierne, hvad vi jo ikke har med den aftale, der er her.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Til fru Anne Grete Holmsgaard: Pres eller ikke pres. Var Dansk Folkeparti ikke de første, der simpelt hen gik i aktion, da ministeren kom og meddelte, at redegørelsen nok ikke kunne blive færdig til den 1. oktober? Var Dansk Folkeparti ikke dem, der i forespørgslen sagde, at vi er bange for, at regeringen vil trække aftalen ud, sådan at vi ikke når at lovgive her inden 1. januar 2004?

Vi sagde: Hvis regeringen nu ikke kommer med den redegørelse og forelægger et forhandlingsresultat, så vil vi tage stilling til det sammen med venstre side i Folketingssalen. Det er jo de realiteter, der var. Der var en udsættelse til den 7. oktober, en 8-dages udsættelse, og så viste det sig, at der kun gik få dage, før regeringen kom med aftalen. Sådan er det.

Jeg er da i vældig godt julehumør, kan jeg sige til hr. Stavad. Nu svigter den igen ... det var værdien af, var det før 2004? ... nej, den har altså svigtet.